

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
یکشنبه ۲۴ فروردین ۱۳۹۹ - ۱۸ شعبان ۱۴۴۱
سال بیست و دوم - شماره ۵۹۰۰ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰ تومان

سر مقاله

موسم مواسات و همدلی است

در طول بیش از چهار دهه گذشته یکی از ویژگی‌های بارز انقلاب اسلامی، حمایت از مستضعفان و محرومان بوده و رهبر کبیر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی در تمامی عمر گرانمایه خود همواره بر رسیدگی به وضعیت مستضعفان و محرومان جامعه و رفع مشکلات آنان تأکید داشتند و احقاق حقوق این طبقه و برقراری عدالت اجتماعی از دغدغه‌های همیشگی آن امام بزرگوار بود. امام بارها تأکید فرمودند: «گمان نمی‌کنم عبادتی بالاتر از خدمت به محرومین وجود داشته باشد.» همچنین امام راحل (ره) همواره از پابره‌ها و زانگه‌نشینان به عنوان «ولی نعمت» یاد می‌کردند و خواهان خدمتگزاری بیشتر به آنها بودند. ایشان در سخنانی نغز و زیبار در این باره فرمودند: «به مستضعفان و مستمندان وزانگه‌نشینان که ولی نعمت ما هستند خدمت کنید.»

محمدجواد اخوان
کارشناس سیاسی

رهبر معظم انقلاب اسلامی حضرت امام خامنه‌ای نیز درباره نگاه امام و انقلاب به این مقوله می‌فرمایند: «امام طرفدار جدی حمایت از محرومان و مستضعفان بوده امام نابرابری اقتصادی را با شدت و حدت رد می‌کرد و شرفی‌گری را با تلخی رد می‌کرد به معنای واقعی کلمه امام طرفدار عدالت اجتماعی بوده طرفداری از مستضعفان شاید یکی از پر تکرارترین مطالبی است که امام بزرگوار ما در بیاناتشان گفتند؛ این یکی از خطوط روشن امام است؛ این یکی از اصول قطعی امام است، همه باید تلاش کنند که فقر را ریشه کن کنند؛ همه تلاش کنند که محرومان را از محرومیت بیرون بیاورند و تا آنجایی که در توان کشور است، به محرومان کمک کنند. از آن طرف به مسئولان کشور هشدار می‌داد درباره خوی کاخ‌نشینی - این نکته‌ای که در قرآن هم آمده است و شکست‌دهنده مسکن‌الدین ظلموا - و همه را از خوی کاخ‌نشینی بر حذر می‌داشت، تأکید مکرر می‌کرد بر اینکه به وفاداری طبقات ضعیف اعتماد کنید؛ این را امام مکرر می‌گفت که این کاخ‌نشینانند، این فقرا نیستند، این محرومانند که این صحنه‌ها را با وجود محرومیت‌ها پر کرده‌اند، اعتراض هم نمی‌کنند، در میدان‌های خطر هم حاضر می‌شوند؛ آنگاه آن کسانی که برخورداری‌های بیشتری داشتند، در موارد مختلف اگر مشکلی پیش می‌آمد، اتفاقاً آنها بیشتر ابراز نارضایتی می‌کردند. | صفحه ۲

یادداشت

جواد محرمی

اینجوری طرفدار آزادی هستید؟!

معنای طرفداری از آزادی را هم فهمیده‌یم، سینماگران محترمی که سال‌هاست دم انتخابات حضور حداکثری‌شان را با شور و حرارت نشان می‌دهند و مدام در وصف آزادی ندا سر می‌دهند و نبود آزادی را دلیل همه مشکلات اعلام می‌کنند با امضای قله‌ای زیر نامه درخواست برای آزادی یک متهم دانه درشت اقتصادی به شکلی کاملاً دقیق تعریف خود از آزادی را ترسیم کردند. دوستان روشنفکر عزیز آرزوی ما این همه سال می‌گفتند آزادی و ما متأسفانه درست فهم نمی‌کردیم. واقعاً خیلی ممنونیم که دقیقاً منظور و مقصودتان از آزادی را تبیین فرمودید! امضای جمعی از فرهیختگان جامعه سینمایی کشور زیر نامه درخواست آزادی متهم دانه درشت اقتصادی را از هر زاویه‌ای که ببینی پر از نکته است. اگر شما سرمایه‌دار باشی و سرمایه‌ات را از راه رات و کلاهبرداری و سوءاستفاده کلان مالی به ویژه از طریق صندوق بازنشستگی یک قشر ضعیف به دست آورده باشی و این وسط با بخشی از همان پول سربال نمایش خانگی هم ساخته باشی، این صلاحیت را پیدا می‌کنی تا نصف سینماگران یک کشور را پای کار آزادی‌ات بیاوری و چه آزادی‌ای مهم‌تر و اصل‌تر از آزادی کسی که دستی در اقتصاد کلان دارد و نیمی از سینمای کشور را در طرفه‌العینی پای کار امضا می‌آورد! اصلاً وقتی شما طرفدار واژه مقدس آزادی باشی از هر جایی که شروع کنی غنیمت است. آزادی خوب است، مخصوصاً که وضعیت کرونایی هم باشد و متهم عزیز دانه درشت ما نیاز مبرم به هواخوری در شهر داشته باشد. اصلاً چرا باید اینقدر سخت گرفت. اصلاً چه تفاوتی میان متهمی که برای مثلا یک میلیون تومان حبس می‌کشد با متهم دانه درشت وجود دارد؟ اصلاً خدا را خوش می‌آید که محکومان جرائم کوچک آزاد شوند آن وقت دانه درشتان در بند بمانند؟ همین می‌شود که سینماگران محترم می‌روند و دربار ناعدالتی‌ها فیلم می‌سازند. الان اگر دانه درشت آزاد نشود، ممکن است همین امسال کلی فیلم درباره آزاد نکردن او ساخته شود. کسی که می‌تواند امضای این همه آدم فرهیخته سینمای ایران را پای نامه درخواست آزادی‌اش بیاورد، حتماً آدم مهمی است. موضوع این است که ما این اهمیت را درک نمی‌کنیم!

چالش دستمزد در سال جهش تولید

چالش افزایش دستمزد کارگران بر خلاف ماده ۴۱ قانون که بر متناسب بودن آن با تورم تأکید می‌کند، با حواشی زیادی در فضای حقیقی و مجازی همراه شده است، کاربران فضای مجازی می‌پرسند اگر قرار است در مهم‌ترین بزنگاه‌ها، قانون، معیار و ملاک سنجش ما نباشد، در چه مواقع دیگری می‌توان به اجرای قانون دلخوش بود؟! گفته می‌شود دولتی‌های حاضر در شورای عالی کار بر افزایش حداقلی دستمزدها اصرار کردند. | صفحه ۲

فاصله گذاری نه چندان هوشمند در اولین روز!

تشیجه بازگشایی ادارات از دهام جمعیت در مترو و اتوبوسی بود به گونه‌ای که هیچ گونه فاصله‌ای میان مسافران دیده نمی‌شد | صفحه ۲

امضای سینمایی پای یک نامه شرم‌آور

مشخص شدن اینکه چه اشخاصی با جعل نام هنرمندان سعی در آزادی یک متهم داشته‌اند، زوایای پنهانی از نفوذ امامی را در سینما آشکار می‌کند | صفحه ۱۶

اکنون زمان حمله فرهنگی ماست

گفت‌وگویی «جوان» با کوروش زارعی
مدیر مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری | صفحه ۶

حائمی کپا!
خدا را شکر می‌کنم
مخاطب «خروج»
خانواده است | صفحه ۱۶

